

המדריך לתלמידים

בבית הספר העל-יסודי

מאת פנינה וולפא מנהלת בית הספר העל-יסודי 'בנות חיה' ירושלים

לכבוד חג הסוכות, בואו
 נצא לישראל הנוכחית
 של האלמונים ונצא
 יחדיו לסיפור האמיתי. יז
 ביז, נחבר אפוא של
 אסתר המלכה

בחירה אישית במלכה

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים
 שנה ושבע שנים" (בראשית
 כג, א).
 "ויהי בימי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא
 אַחַשְׁוֵרוֹשׁ המלך מהדו ועד כוש
 שבע ועשרים ומאה מדינה."
 (אסתר א, א).

הקשר בין 127 השנים של שרה
 אמינו לבין 127 המדינות ששלט
 בהן אחשוורוש אינו קשר מקרי
 של מספרים זהים. הרבי מסביר,
 ששרה הצדקת נתנה כוח
 לכל היהודים ב - 127 המדינות
 להישאר גאים ביהדותם, ולא
 להמיר את דתם במשך כל
 תקופת גזרתו של המן. למרות,
 שמי שהיה עושה זאת (ר"ל) היה
 פטור מהגזירה. בחרו היהודים
 והיהודיות להיות נאמנים לדתם
 ואמונתם ולמרדכי מנהיגם

ולעבוד את ה' במסירות נפש
 ובשמחה. להיות תחת מלכותו
 של השי"ת ולא להקשיב למלך
 הגוי, שניסה לפתות במילות
 חיבה ובמשתאות מפוארים. כי
 "עבד מלך - מלך" כולנו עבדי
 מלך מלכי המלכים, הנושאים
 בגאון את יהדותנו ומלכים בזכות
 עצמינו.

מלכה בא(ה)סתר

הנערה שנקראה בשם הדסה,
 היא נכדתה של שרה אימנו, הלא
 היא אסתר המלכה.

העניין הוא, שהיא בעצמה לא
 היתה מודעת לנקודת המלכות
 שבה. היא חשבה, שהיא נערה
 כמו כל הנערות ועמדה כמו כולן
 בתור:

בהישמע פקודת המלך
 אחשוורוש לחפש לו אישה

חדשה,

נקבצו נערות רבות אל שושן
 הבירה, ואף אסתר נלקחה
 והובאה.

חשבה הדסה שהיא כמו כולן,
 עוד אחת שנבלעת בין השאר.

לא חשבה שישימו לב אליה
 במיוחד. סתם, עוד אחת
 שעומדת בתור, פרט שולי כזה
 מתוך הכלל הגדול.

עם לאחר שנשאה חן וחסד
 בעיניו, וקיבלה את תמרוקיה ואת
 שבע הנערות לשרתה, עדיין לא
 קלטה, אסתר הנערה, שהיא
 יוצאת דופן במשהו. קיוותה רק
 "להעביר את הזמן" להשתחרר
 מבית המלך ולחזור לשגרת
 החיים...

כי אסתר לא ידעה עד כמה היא
 מיוחדת: ערכית, אצילית ונאה.
 הסתכלה על עצמה באופן שטחי
 כזה, לא ראתה את הזוהר של
 הנשמה האלוקית קורן ממנה.

כאשר אמר לה מרדכי הצדיק:
 "מי יודע אם לעת כזו הגעת
 למלכות?!" היתה זו אמירה
 גדולה בשביל אסתר המלכה.
 היא לא חשבה בכיוון. לא חשבה
 לרנע שיש לה ייעוד מיוחד
 בעולם! אבל תכליס, היה זה
 רגע מכונן שהבהיר לה את
 מטרת שליחותה לבית המלך.
 הרי שום דבר לא קורה סתם
 בעולם. הקב"ה סיבב כך ושלח
 אותה בשליחות מסויימת למקום

הזה כדי לפעול ולעשות. לגשת
 אל המלך ולבקש בעד עמה.
 זכתה אסתר המלכה להיות
 "האדם הנכון במקום הנכון".
 לבקש מהמלך בעד כל העם
 ולהצילו.

המנייה היא חלק מהתנ"ך שלנו, כי
 היא חלק מה-DNA של העם היהודי.
 ולא סתם נקראת המנייה על שמה של
 אסתר המלכה: מניית אסתר כי היא
 מנלה לנו את ההסתר. את מה שנראה
 לנו כמסתתר היא מוציאה אל הניווט,
 ואסתר המלכה - דמות לחיקוי עבורנו.

את מלכה - וזהו!

בטח התחפשת כבר פעם או
 פעמיים למלכת אסתר, זה היה
 קסום. ללבוש את השמלה
 המפוארת והפורחת. ללכת
 בגב זקוף ובפסיעות מדודות.
 לשאת בענווה ובגאון יחד כתר
 מלכותי על הראש. לדבר בסגנון
 מלכותי כזה ולאכול עם גינוני
 מלכות. בסתר ליבך אולי את
 מהרהרת, לו רק יכולתי לחזור
 על התחפושת המוצלחת הזו?
 זה יהיה טוב! אכן, כמה הנאה יש
 בתחושות המלכותיות הללו.

אני רוצה לגלות לך, בת יקרה.
 שאת יכולה יותר מזה! לא רק
 להיות בתחפושת, אלא מלכה
 באמת. כי זה מה שאת. את
 מלכה!

איפה המשפט הזה תופס
 אותך עכשיו?... תשאלו את
 עצמך: האם אני מודעת ליכולת
 המלכה שלי? האם אני מודה

לם פרחים יפים צריכים שורשים חזקים

מה החידוש?

ולא נשאר ממנו דבר.

אם אנחנו רוצים להתפתח ולצמוח, אנחנו צריכים להיות קשורים לשורשים שלנו. מהם? אנו יונקים חיות, חוסן ועוצמה. בת יקרה, את "פרח יפה" ומלב לב.

לעיתים, נדמה לך אולי שאבותייך מכבידים עליך?! היית רוצה להיות משוחררת מהם ולהרגיש קלילה יותר? לא להיות חייבת בכל "מנהגי החסידים"? כבד עליך לייצג כל הזמן את הרבי והחסידות? האם חוקי התורה ומנהגי חב"ד עושים לך תחושת לחץ? לא ברור לך למה יש כ"כ הרבה? זה יותר מדי בשבילך?

ב"בנות חיה" אנו משנות את המבט:

א. לצעוד בעיניים עצומות על

מסלול בטוח:

תלמידות "בנות חיה" חשות, שההליכה שלנו בדרכי החסידים ובאורחות החסידות היא למעשה, צעידה במסלול שסללו עבורנו בחכמה ובאהבה רבותינו נשיאינו. ואנחנו זוכות להשתמש בו ולצעוד עליו בבטחה.

1. את פרח יפה! **2.** פרח יפה צריך שורש חזק, כדי להחזיק מעמד. הגנרל "אלנבי" המפורסם (על שמו נקרא גשר / רחוב אלנבי) הגיע לבקר בארץ בשנת 1918. וועד העיר תל-אביב, בראשות ראש העיר "דיזינגוף" החליט לערוך קבלת פנים חגיגית למצביא אלנבי המהולל. ולפרוס עצי נוי בצידי חוף-ים תל אביב. לאורך המסלול שעליו מתוכנן לעבור האורח. מכיוון שההתארגנות לאירוע היתה קצרה, הם לא הספיקו לשתול את העצים, וממש לא ציפו למה שקרה אח"כ...

רגע אחד לפני הגעתו של מר אלנבי, נשבה רוח חזקה מהים, וכל העצים נפלו. כי לא היתה להם אחיזה אמיתית.

הגנרל אלנבי עבר כמתוכנן במסלול קבלת הפנים. חיך למראה העצים שנפלו ואמר: "גם פרחים יפים - צריכים שורשים חזקים!" אם אין שורשים, הפרחים נופלים מרוח קלה. כי ברגע שמנתקים את העץ מהשורשים, הוא מייד נובל.

בית, בנדים, חברות, בית-ספר ועל מה שעוד לפניך...וצאי במחול...

את יכולה בכל רגע נתון לפנות אל מלך מלכי המלכים ולבקש את כל משאלותיך. הוא מחכה לשמוע אותך ושמה בכל פנייה שלך אליו. עם סידור או בעל-פה, לפי הנוסח או בבקשה אישית. לא צריך לתאם מראש, בזמנות מיידית ובהיענות תמידית. בכל רגע ורגע את יכולה לגשת אל המלך ולבקש את משאלותיך. כי את המלכה, והמלך קשוב לך ומחכה למלא את צרכיך. עזבי את כל התירוצים ופשוט תרקדי משמחה...

ברכותי, שהטוב שלך יהיה תמיד גלוי ונראה, ויהיה לך קל ושמה להרגיש מלכה!

לה' על הטוב שיש לי? האם אני מבינה שאני בת של מלך, מלכו של עולם?

המלך מינה אותך למלכה!

בואי, את ואני.

ניקה השראה ודרך מאסתר המלכה. יש לנו תפקיד כאן בעולם, המסלול שלך מיוחד רק לך. שליחות ייחודית שיועדה בשבילך, עבורה - הקביה נטע בך כוחות מיוחדים. יש לך כישרונות ויכולות, שרק את יכולה להשתמש ולפתח אותם - בדרכך הייחודית. את המלכה, וזה הוא, ה', שנתן לך את המלכות. חשבי על הזכות הגדולה שנפלה בחלקך. את ממש כמו אסתר המלכה, עם הכוחות המיוחדים שהיו רק לה. אז אל תסתתרי ו'תיבלעי' בין כל השאר. התבונני בכל המתנות שקיבלת מבורא העולם ועשי בהן שימוש יעיל מתוך שמחה.

אמרי "מזמור לתודה" על כל הטוב שנפל בחלקך: משפחה,

איך זה קורה?

ב. חיבוק רחני:

חוקי התורה שמלווים אותנו על כל צעד ושעל בחיים, נועדו להעניק לנו תחושת ביטחון. כמו תינוק קטן, שבוכה מחוסר אונים. וכאשר מרגיש את החיבוק העוטף של אבא, הוא נרגע. ככה מומלץ להרגיש בתוך סדר היום התורני המובנה שלנו. כי הוא מחבק אותנו בחיבוק של אבא אוהב: "ממורה אני" ועד "שמע ישראל". חיבוק ארוך לאורך כל היום. שכדאי להרגיש את הנעימות שלו, כמו תינוק המתרפק בזרועות ההורים. כי ככה זה באמת!

ב"בנות חיה" את זוכה להבין, איך שמירה על "הלכות צניעות" היא ההגנה הטובה ביותר עבורך. ב"בנות חיה" את לומדת כל בוקר את שיעורי החת"ת היומי וספר המצוות ב"בית המדרש". שאלות התוכן שלך, יוצרות את אוירת הלימוד המיוחדת. והסיפורים החסידיים שאת משתפת הם "לחיות עם הזמן" בפועל ממש. כך את באמת הכי מוגנת, כי ללמוד כל יום חת"ת יומי כי זו היא ההגנה הטובה ביותר. "לחיות עם הזמן" ולהיות בקיאה ב"לקוטי שיחות" זוהי נתינת כוח ומשמעות לימים ולמאורעות המתרחשים סביבנו.

ככה את מתרפקת בזרועותי של הרבי.

דמיני, שאת מתבקשת לצעוד במסלול הליכה, כאשר עיניך עצומות... איך המרגש? חשש! - ככה זה לרוב מרגיש. כאשר המסלול מעורפל ולא תחום. ולמה העיניים עצומות? כי הנלות מבלבלת. הטוב והרע מעורבבים זה בזה. בני אדם לא נמשכים רק לטוב, ולא יודעים כיצד לבחור בכל רגע נתון!?

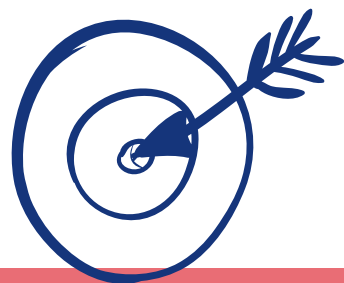
דמיני שוב, הפעם את מתבקשת לצעוד במסלול הליכה עם עיניים עצומות. יחד עם זה, יש לך שני חבלים הפרוסים לאורכו של המסלול משני צידיו. הדרך מסומנת ותחומה מהצדדים. עכשיו זה הרבה יותר קל: כי החבלים משני הצדדים מעניקים לך ביטחון. הם שומרים עליך מסטייה אפשרית. את יכולה אפילו להאיץ את צעדיך.

ככה בדיוק מרגישים, כאשר צועדים בדרכי החסידות ושומרים על מנהגי האבות הקדושים שלנו - דרכי החסידים נותנים לנו יציבות.

ככה מרגישה תלמידה ב"בנות חיה". יודעת ברור באיזו דרך היא צועדת. מבינה שהגבולות מגינים עליה. כל בת מרגישה כמו "פרח מוגן"! חשה את תשומת הלב האישית המורעפת עליה באהבה, וגדלה...

מיקוד והצלחה

מתחילים מהתחלה

היו לנו כבר כמה התחלות רשמיות השנה: ביום הראשון של תחילת הלימודים, בראש השנה תשפ"ד, אחרי פרוץ המלחמה" , תחילת מחצית ועוד כל מיני התחלות מתגלגלות סביבנו. התחלות ברורות ובטוחות עם בגדים יפים / כלי כתיבה חדשים. לצד התחלות הססניות כאלה, עם כיוון לא ברור, ששום דבר לא בטוח בהן: התחלה של דיאטה, התחלה עם מורה ממלאת מקום.

למה בשירי הילדות קשרו למילה "התחלה" קסם מיוחד של אוויר נעים ועיניים נוצצות? נתנו לצבע הוורוד והמבטיח להישפך על המילה בדומיננטיות חזקה ומשתלטת והתעלמו מכל השאר? לאן נעלם ה"מתח" שבהתחלה? איפה באים לידי ביטוי הקושי והלחץ המועקה והסחרחורת? החשש והעיניים הטרוטות?

אמרי לי באיזו כיתה את, ואומר לך באיזה כביש את.

בואי ניתן את הדעת על הרגע של תחילת השנה. בו צעדנו עם

ילקוט מלא במחשבות, רגשות, תקוות, רצונות והבטחות - בקשר ללימודים שלנו. תהינו, האם ההצלחות שלנו משנה שעברה יוכלו לעבור בקלות גם לשנה זו? האם נמשיך לאהוב את המקצועות בהם הצלחנו עד כה, או שהחומר במקצוע יהיה קשה יותר ויסתבך בשנה החדשה? או לחילופין, האם מה שלא הבנו, ונשגב מבינתינו עד כה, יכנס לנו לראש ויצליח להיות מובן לנו אי פעם?! או לנצח לא נסתדר עם החומר / המקצוע הזה? יש מה לעשות בעניין?

שנות הלימודים שלנו, מהגן, לבית הספר היסודי, התיכון והמכללה הן כמו נסיעה בכביש. בהתחלה, הנסיעה היא איטית, אח"כ המהירות סבירה, מהירה יותר והופכת לאוטוסטרדה בכביש בינעירוני סואן. גם כישורי הלמידה הנדרשים עולים בהדרגה. בהתחלה, יש צורך בכישורי למידה בסיסיים. של רכישת האותיות, לימוד קריאה. בהמשך, הבנת הנקרא וחשיבה. עם הסקת מסקנות, ואפילו, אנו נדרשים לקרוא את מה שלא כתוב. זוהי קריאה "בין השורות" וניתוח סטטיסטי של תוצאות...

לרוקן כדו

מהרהיט החדש.

האם את רוצה לדעת באמת מה יש לך ללבוש? כמה בגדים נחוצים יש לך בארון? אז מומלץ, לנקות את הארון, להוציא את כל מה שלא נחוץ ושימושי, ולתת מקום של כבוד לבגדים השימושיים שלך ולבגד החדש של פסח.

כלל זה תקף גם בהקשר לרכישת ידע.

ללמוד בשולחן נקי

אנו מוצפות באופן שותף בחומרי מידע. "נשטפות" בעדכונים שזורמים אלינו 24/6. חושי הראיה והשמיעה שלנו פעילים על מקסימום תאוצה במשך השעות בהן אנו ערות. ורק מעט שעות השינה, שאת מפרגנת לעצמך, מהוות הפוגה קלה בנושא. אז מה לעשות בתוך הבלבול הזה? כאשר צריך לקלוט תוכן ייעודי, או ללמוד משהו עיוני, או להתרכז בנושא מסוים?

דבר ראשון, עלינו לייצר פניות לעניין. איך? לנקות את השטח: להפסיק את הכול!

שלום יקרה,

פסח עוד מעט בפתח - אולי קצת מתח?

אנחנו כעת לפני ימי הניקיון לקראת חג הפסח. להוציא, למיין, לשפשף ולנקות את השטח כדי שהחג המיוחד הזה יוכל להיכנס אלינו. כמה נחוץ הניקיון היסודי הזה לבית. אלמלא נצטוונו עליו, מי יודע איך היו נראים בתי ישראל? שפע המוצרים בבית גולש ב"ה מכל פינה. בזכות מצוות ביעור חמץ, זכות אנו לבער חפצים מיותרים מהחדר שלנו. הבית זוכה לארגון מחודש ולבוש פנים רעננות. כמה חשוב הניקיון. כי צריך לפנות כדי שיהיה מקום.

כלי ריק - מכיל את מה שבתוכו

נאמר בגמרא (ברכות): "מידת בשר ודם - כלי ריקן מחזיק את שמניחים בתוכו, ואילו כלי מלא אינו מחזיק..." הפירוש הפשוט הוא, שכל דבר גשמי צריך שיהיה לו מקום פיזי פנוי כדי להיכנס אליו. כשקונים רהיט חדש, צריך לסדר ולפנות עבורו מקום. אם החדר עמוס בחפצים ללא סדר וארגון, קשה ליהנות

מבורא העולם, הוא מאמין בנו שנקיים את שליחותנו בעולם על הצד הטוב ביותר. ואף נותן לנו כוחות חדשים להאיר את העולם.

בואי, אל תדאגי, תאמיני בכוחותייך.

תני לכל יום חדש אפשרות חדשה. בלי הסתייגות של פחדים המניעים בעקבות העבר. כי כשאת מפחדת, את גוררת את העבר המצולק לתוך העתיד. לעומת זאת, כשאת בטוחה בה' ובעצמך, את נותנת הזדמנות חדשה להתחלה אחרת.

תעצמי עיניים, תנקי את הלב ותאמיני מההתחלה! את ראויה לכל הטוב שבעולם מעצם היותך בת של מלך, שאוהב אותך אהבה ללא תנאים!!

בלי הסתייגות של פחדים המניעים בעקבות העבר. כי כשאת מפחדת, את גוררת את העבר המצולק לתוך העתיד. לעומת זאת, כשאת בטוחה בה' ובעצמך, את נותנת הזדמנות חדשה להתחלה אחרת.

תעצמי עיניים, תנקי את הלב ותאמיני מההתחלה!

אז אם התנועה אצלך זורמת בדרך כלל, ואת מסתדרת באופן כללי בלימודים - אשריך! אמרי "מזמור לתודה". אבל אם את מרגישה שקשה לך, ואת לא עומדת בקצב הנסיעה המהיר. המורה רצה בחומר, את לא מצליחה לעקוב והראש שלך מסתחרר. זה גם נורמלי. לא כולם אוהבים נסיעות - לא כולן אוהבות לימודים ולא לכולן קל בהם.

מיקוד היעדים בלמידה יכול להקל מאוד. כי כשחושבים על היעד, שאליו רוצים להגיע, ומקבלים הכוונה ברורה איך להגיע אליו, זה עוזר. בית הספר "בנות חיה" מתמחה בסימון יעדים ברורים והשגתם. הצוות המקצועי והמסור "רואה אותך" ויעזור לך להתמקד ביעדים שלך ולהגשימם! עם הרבה הווי חסידי ומקצועי!)

כלי מגבלות של העבר

הקשיבי: כל יום הוא התחלה חדשה. וזוהי הבשורה! הרבי אומר בשיחה לפרשת בראשית (לקוטי שיחות, כרך י') שכל בוקר, בעת אמירת "מודה אני לפניך" אנו מקבלות קרדיט חדש

על ארבעה יסודות בית הספר עומד <

התאמה מקצועית

בבית הספר כל תלמידה יוצאת עם בנרות! בשיטה ייחודית צוות בית הספר מתאים לכל תלמידה את תמהיל הבנרות שלה, כדי שתצליח בוודאי!

חסידות

בית הספר 'בנות חיה' דוגל בהתקשרות לרבי מתוך תקשורת בריאה, צניעות כיאה לבת של הרבי, והימנעות ממסיחי דעת

אמון

בבית ספרינו אין אסיפת הורים, במקום זאת מתקיים 'יום מהו"ת' - מורה, הורה ותלמיד - שתפקידו למצות את החוזקות של התלמידה

יחס אישי

צוות בית הספר רואה את עצמו 'בצד של התלמידה', אנו מאמינים בתלמידה ומגוייסיים לגלות בה את הכוחות והיכולות הטמונים בה!

שימי לב, בגשמיות, "כלי ריקן מחזיק ברכה" וברוחניות, צריך שנהיה מלאים. סוף הציטוט מהגמרא הוא: "...אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן, מלא - מחזיק, ריקן - אינו מחזיק." כלומר, אדם צריך להיות בבחינת כלי מלא בדעת או במידות טובות כדי שיוכל להכיל את ברכת ה'.

אם את מרגישה שאת "כלי מתאים" ורוצה למלא את עצמך בחוויות טובות לכל החיים ובתוכן מקצועי ואיכותי - "בנות חיה" זו הכתובת עבורך.

אם ליבך חפץ ללמוד ב"בנות חיה" - מחכה לך צוות מקצועי ומסור ש"רואה אותך" ודואג למלא את ארבע שנות העל-יסודי שלך במקסימום: "תעודת בנרות" תרתי משמע: בגשמיות וברוחנית.

את מוזמנת:

הציבי (לעצמך ולסביבתך) תמרו: "שקט. כאן לומדים!" ודאגי "לנקות את השולחן" ולרוקן אותו מכל מה שעליו. < להשתיק את הקולות שסביבך (חשוב לבעלי קליטה שמיעתית טובה, השומעות כל צליל סביבן).

< לפנות כל פיסת מידע כתוב מהאזור בו את שוהה (חשוב לבעלי קליטה חזותית טובה, הנוהגות לקרוא כל אות כתובה מסביבן).

< מי שיש לה קליטה שמיעתית טובה, גם קליטה חזותית טובה - יש לה "צרות של עשירים" והיא צריכה לפנות את השטח מכל סוגי המסיחים.

אם את רוצה ללמוד למבחן / להכין פעילות / לכתוב עבודה / לתכנן את היום הבא, למדי את עצמך לעשות את זה נכון. כדאי לך לפנות את עצמך למטרה: להיות שקטה ונינוחה, במקום נקי - ללא גירויים סביבך. וכך לידע החדש / לתוכנית יהיה מקום בראשך. מומלץ ביותר! ככה תוכלי לנצל את הזמן כראוי ולהפיק את המירב מעצמך.

חפשו אותנו

bnot-chaya.com

בנות
חיה
על-יסודי
שרואה
אותן

לפרטים והרשמה <
0548287678 / 025381770
bcmisrad@gmail.com